

Отже, якщо потрібно швидко і якісно отримувати аудитуєму фінансову звітність відповідно до вимог МСФЗ і надавати її різним зовнішнім і внутрішнім користувачам, доцільно застосовувати інтегровану ERP-систему як основу корпоративної інформаційної системи. На сучасному етапі розвитку аудиту в його результатах зацікавлені не тільки власники, але і самі економічні суб'єкти, нормальний розвиток яких часто неможливий без залучення засобів інвесторів спонсорів і кредиторів.

Список використаних джерел:

1. Склеймов Н.В. Внутренний аудит: оценка систем, принятия решений и организации бухгалтерского учета // Финансовые и бухгалтерские консультации. – 2002. – №8 – С. 60-65.
2. Institute of Internal Auditors (IIA) [WWW document]. URL – <http://www.theiia.org> (12 вересня 2007).
3. Доклад секретариата ЮНКТАД, 31 июля 2003 года. Пересмотренная типовая программа учебной переподготовки бухгалтеров. Конференция Организации Объединенных Наций по торговле и развитию [WWW document]. URL – <http://www.unctad.org> (20 жовтня 2007).

Annotation. *The use of the ERP-system is considered for passing of international audit.*

Key words: *internal audit, MSFZ, ERP-system.*

УДК. 336. 65: 332.012.324

Н.М. Давыденко, к.е.н., доцент Національного аграрного університету, м. Київ.

ПРИЙНЯТТЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ РІШЕНЬ В СИСТЕМІ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВ КОРПОРАТИВНОГО ТИПУ

В статті розглянуті моделі прийняття інвестиційних рішень та трансформація інвестиційного капіталу, які підвищують ефективність рішень, забезпечують збалансоване функціонування системи фінансового менеджменту корпоративного підприємства для його розвитку в умовах постійних змін зовнішнього середовища.

Ключові слова: *інвестиційні рішення, інвестиційний капітал, фінансовий менеджмент, системний підхід, корпоративні підприємства, вартість ресурсів, моделі, алгоритми.*

Ефективна поточна діяльність та розвиток господарюючих суб'єктів головним чином залежать від наявності достатньої кількості фінансових ресурсів. Головним джерелом їхнього залучення в ринкових умовах має стати ринок цінних паперів, розбудова якого дозволить забезпечити вихід підприємств з ситуацій фінансової нестабільності.

Тому інвестування в фінансові активи на сучасному етапі трансформації економіки України стає однією з важливих сфер роботи підприємств, а від їхнього вміння використовувати сучасну методологію ПРИЙНЯТТЯ рішень на ринку цінних паперів головним чином залежить вартість ресурсів, що залучаються та ризик, яких супроводжує поточну діяльність.

Вище зазначене свідчить про актуальність проблеми адаптації механізмів та методів прийняття інвестиційних рішень в системі фінансового менеджменту до умов сучасної української економіки.

Питання фінансового менеджменту і методології прийняття інвестиційних рішень розроблені в працях західних учених – Г.Бірмана, Ю.Бриггема, Дж.К. Ван Хорна, Х.Марковца, Ф.Модильяні, Т.Райса, та інших. У цьому ж напрямку багато було зроблено такими українськими та російськими вченими як Балабанов І.Т., Бланк І А Гриньова В.М., Ковальов Пересада А.А., Стоянова О.С.

Однією з найважливіших проблем фінансового менеджменту є інвестування, для якого набуває великого значення розробка технології прийняття інвестиційних рішень, що забезпечують інвестору певну доходність та мають прийнятний рівень ризику. В ринковій економіці на будь-який елемент системи впливає як внутрішнє, так і зовнішнє середовище, зміни яких іноді відбуваються швидко і несподівано.

Тому метою моєї статті є обґрунтування прийняття ефективних інвестиційних рішень, що забезпечують збалансоване функціонування системи фінансового менеджменту корпоративного підприємства для його розвитку перехідної економіки.

Управління інвестиціями, як підсистема фінансового менеджменту покликано забезпечити найбільш раціональне розміщення інвестиційних ресурсів у рамках загальної стратегії організації (підприємство, фірма).

Для досягнення цього призначення реалізуються такі цілі:

- забезпечення високих темпів розвитку і прибутковості підприємства за рахунок ефективної інвестиційної діяльності;
- збереження стійкості і платоспроможності підприємства при здійсненні інвестицій;
- мінімізація ризиків і прискорення реалізації інвестиційних проєктів.

Зовнішнє та внутрішнє середовища інвестицій визначають умови діяльності та накладають відомі обмеження на прийняття рішень.

Для прийняття інвестиційних рішень використовуються моделі які в [1] класифіковані за станами зовнішнього середовища та функціями результативності, рівню дій та цілей, за часом (табл. 1.).

В сучасній економічній літературі існують та використовуються на практиці різні моделі обґрунтування інвестиційних рішень, прикладом яких є моделі німецьких [1] та українських [3] спеціалістів.

Таблиця 1

Класифікація моделей прийняття інвестиційних рішень

Критерій	Рівні проявлення					
	(Не)визначеність	Визначеність		Невизначеність		
			Повна	Ситуація ризику	Неясність	
Альтернатива	Одноособове рішення			Програмне рішення		
	Абсолютна користь	Відносна користь	Термін використання			
Цілі	Одна ціль			Декілька шлей		
Часу	Статична модель			Динамічна модель		
				Однорівнева	Багаторівнева	
					жорстка	гнучка

Ключовим елементом алгоритму прийняття інвестиційного рішення є аналіз альтернатив. Його реалізація припускає необхідність аналізу всіх наявних інвестиційних ресурсів і вибору оптимального варіанта. Для полегшення перебору варіантів потрібно мати упорядковане угруповання інвестиційних ресурсів.

Інвестиції розглянуті як цінності, вкладені в бізнес, можуть бути дуже різними. Але, незалежно від форми, усі вони є результатом процесу нагромадження капіталу (рис.1).

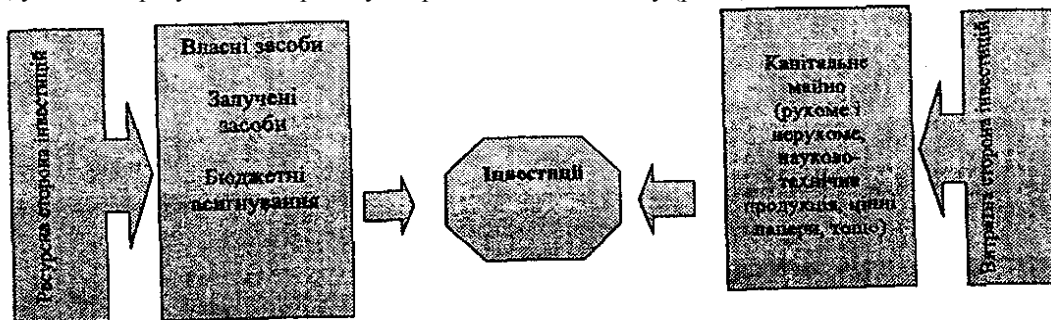

Рис. 1 Схема Трансформації інвестиційного капіталу

"Ресурсна" сторона інвестицій визначає інвестиційну діяльність тобто динаміку й обсяг вкладень. На мікрорівні (окремий суб'єкт) джерелами інвестицій можуть бути власні засоби (прибуток, амортизація) позикові (притягнуті) засоби і бюджетні асигнування. Інвестиції в матеріальній формі є не що інше, як основні фонди, аналіз яких полягає у їхній оцінці за залишковою вартістю, визначенням терміну служби, оцінкою зносу, амортизації.

"Витратну" сторону інвестицій визначає рівень ефективності вкладень в об'єкт інвестування. Сукупним об'єктом вкладення засобів служить капітальне майно, до складу якого входять фізичним капітал у виді нерухомого і рухомого майна, науково-технічна продукція, цінні папери і т. ін.

Закономірно, що склад капітального майна – об'єкта інвестиційних вкладень – збігається з формами інвестицій. Це відбувається у зв'язку з тим що інвестиції в загальному вигляді є трансформацією грошового капіталу як у фізичний капітал, так . в інші форми в даний момент часу чи в минулі періоди. Якщо трансформація проводиться в даний момент часу, то це означає, що інвестиції вкладаються у справу в грошовій формі. Якщо трансформація грошової форми інвестицій у матеріально-речовинні форми відбулася в минулі періоди часу, то, вкладення здійснюються в конкретній матеріально-речовинній формі (устаткування, будинки, комунікації і т. д.) чи у виді майнових прав (інтелектуальні, права на користування природними ресурсами й ін.).

Усі параметри процесу трансформації інвестиційного капіталу – обсяг, динаміка й інші регулюються прибутковістю вкладень, тобто розміром доходу (прибутку) на одиницю капітальної вартості, вкладеної в бізнес. Слід зазначити, що процес одержання доходу, закономірності його утворення не входять у поняття інвестицій, а складають необхідну основу, передумову появи інвестицій. Рух інвестицій не замикається на

створенні капітальних вартостей, а продовжується в процесі використання цих благ до реального відшкодування витрат. Проходження інвестицій всіма стадіями відтворення, починаючи від мобілізації інвестиційного капіталу аж до першого одержання доходу (виторгу), дасть один оборот інвестицій.

Таким чином, системний підхід до прийняття інвестиційних рішень в системі фінансового менеджменту корпоративного підприємства створює передумови для активізації інвестиційної діяльності, підвищення ефективності рішень, що приймаються, дає змогу приймати оптимальні рішення та реалізувати їх з максимальною ефективністю в умовах швидких змін зовнішнього середовища.

Список використаних джерел:

1. Блех Ю., Гетце У. *Инвестиционные расчеты: Пер. с нем./Под ред. А.М. Чуйкина, Л.А. Галюткина.* - Калининград: Янтарный сказ, 1997. 450 с.
2. О Ван Хорн Дж К *Основы управления финансами: Пер с англ.* - М.: Финансы и статистика, 1996.- 800 с.
3. Савчук В.П., Прилико С.И., Величко Е.Г. *Анализ и разработка инвестиционных проектов.* - К.: Абсолют - В, 1999. - 194 с.
4. Райс Т., Койлы Б. *Финансовые инвестиции и риск: Пер. с англ.* - К.: Торг.-изд. бюро В НУ, 1995.- 592 с.

Annotation. *In the article the models of making decisions of investments are considered as a transformation of investment capital, which promote efficiency of decisions, provide the balanced functioning of the system of financial management of corporate enterprise for his development in the conditions of permanent changes of external environment.*

Key words: *decisions of investments, investment capital, financial management, approach of the systems, corporate enterprises, cost of resources, model, algorithm.*

УДК 368.51

Л.М. Мех, к.е.н., доцент,

Р.В. Коваль, асистент Чернігівського державного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка.

ІНДЕКСНЕ СТРАХУВАННЯ В СИСТЕМІ СТРАХУВАННЯ

В статті розглядається механізм індексного страхування в системі страхування аграрних ризиків, досліджуються два типи індексних продуктів – індекс врожайності і індекс погоди.

Ключові слова: страхування, страховий ринок, індексне страхування, індекс урожайності, індекс погоди, збитки, франшиза.

Проведення економічної реформи і структурної перебудови сільського господарства обумовлює необхідність подальшого розвитку сільськогосподарського страхового ринку. Це створить підґрунтя для стійкого економічного зростання і забезпечить відшкодування збитків у разі стихійного лиха, аварій, катастроф та інших непередбачених подій що негативно впливають на діяльність усіх учасників аграрного ринку, перш за все сільськогосподарських виробників.

Страховий ринок в аграрному секторі економіки України має досі не використані резерви. В сільському господарстві застраховано лише близько 3 % ризиків, тоді як у більшості розвинутих країн цей показник досягає 90 – 95 %. Частка українського страхового ринку в загальноєвропейському обсязі страхових послуг становить лише 0,05%, і це при тому, що Україна становить 7% населення Європи [2].

В даний час в Україні широко обговорюються питання індексного страхування. Окремі теоретичні та практичні аспекти досліджуваної проблеми висвітлено в працях вітчизняних та зарубіжних учених. Так, зокрема, питанням теорії і практики страхування в аграрному секторі економіки присвятили свої праці українські вчені: В.В. Вітлінський К.Г. Воблий, М.Я. Дем'яненко, О.Л. Кашенко, А.В. Криворучко, С.А. Навроцький, С.І. Наконечний, С.С. Осадець, Д.В. Полозенко, О.М. Теревус, О.І. Ястремський. Водночас слід зазначити нестачу комплексних досліджень проблем, пов'язаних з організацією індексного страхування в аграрному секторі і наукових розробок, орієнтованих на практичне узагальнення та застосування нагромадженого в цій справі страхового досвіду.

Індексне страхування – страховий продукт, який лише завойовує себе на ринку. Страхові компанії почали працювати з індексними агростраховими продуктами з 2003 року.

Відповідно до статті 10 Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України", індексним вважається страхування ризику втрати врожаю окремої сільськогосподарської культури у відношенні до усереднених натуральних показників її врожайності на визначеній території за попередні п'ять маркетингових періодів [1].

В Україні пропонуються два типи індексних продуктів – індекс врожайності і індекс погоди.